

VOJENŠTÍ LETEČTÍ PŘIDĚLENCI POZNALI UNIVERZITU OBRANY

Významná návštěva na UO

Univerzita obrany uvítala dne 18. listopadu 2004 návštěvu dvanácti vojenských a leteckých přidělců zemí akreditovaných v České republice. Zastoupeny zde byly Rakousko, Lotyšsko, Ruská federace, Rumunsko, Švýcarsko, Francie, Ukrajina, Belgie, Indie, Egypt, Polsko a CLR. Tato delegace navštívila Univerzitu obrany v rámci návštěvy Jihomoravského kraje a její členové se na UO seznámili se strukturou, systémem studia i hlavními úkoly naší školy.

(Dokončení na str. 3)

Rektor UO generálem

U příležitosti oslav 86. výročí vzniku Československé republiky jmenoval ve čtvrtek 28. října 2004 prezident Václav Klaus v Trůnním sále Pražského hradu čtyři nové generály Armády České republiky. Jedním z nich byl plukovník František Vojkovský, rektor - velitel Univerzity obrany v Brně.

Slavnostní akt se uskutečnil za účasti předsedy vlády Stanislava Grosse, ministra obrany Karla Kühnla, náčelníka Generálního štábu Armády České republiky generálporučíka Pavla Štefky, náměstků ministra obrany Jaroslavy Příbylové, Jána Dzvónika a Pavla Maška, předsedy sněmovního Výboru pro obranu a bezpečnost Jana Vidíma a dalších čestných hostů.

Do hodnosti brigádního generála byli dále jmenováni plukovník Petr Mlejnek, ředitel Ředitelství personální podpory Velitelství sil podpory a výcviku, plukovník Zdeněk Ploch, náčelník sekce operační a bojové přípravy - zástupce náčelníka štábu Velitelství společných sil, plukovník Čestmír Tesařík, ředitel Inspekce ministra obrany

„Dostali jste se do výšin vojenského nebe. Přeji Vám, abyste se úspěšně a plně mohli věnovat svým povinnostem,“ uvedl mimo jiné prezident Václav Klaus ve svém krátkém vystoupení.

-jp-, -red-

ČTĚTE V LISTECH

Bude UNVÍN 04
Co je to? více na str. 2

Odbory – o činnosti ZO str. 2

Pozvednutá poklička
profesora Popelínského str. 4

Co se děje na UO?
Očima studentů
Studentská redakce str. 5

Knihy a sport na veletrhu str. 6

Piloti se učí přežít
Jak? str. 7

Na co navazuje dnešek
O vojenském školství
v pomnichovském období str. 11

Stříleli a sbírali ceny str. 15

ZO ČMOSA UO

Když bylo po mnohých diskusích rozhodnuto o konečném modelu vojenského vysokého školství – tj. o splnutí dosavadních tří samostatných škol v Univerzitě obrany Brno, v rámci odborového svazu (ČMOSA) jsme s předstihem uvažovali o možných formách budoucí základní organizaci ČMOSA na UO Brno. Analýzou jednotlivých forem jsme se zabývali nejprve v profesní sekci vojenských škol, což je poradní orgán předsednictva ČMOSA pro oblast vojenského školství. Současně jsme se zúčastňovali všech jednání a porad k vojenskému školství a připomínkami jsme materiály.

Od počátku bylo zřejmé, že fakulta vojenského lékařství zůstane dislokována v Hradci Králové. To znamenalo, že místní odboráři zůstanou v rámci UO samostatní – tj. vytvoří vlastní základní organizaci. Po několika jednáních s kolegy z VVŠ PV Vyškov jsme se rozhodli pro optimální formu – jednu základní organizaci, integrující všechny fakulty a složky dislokované v Brně.

Univerzita obrany uctila Den veteránů

Dne 11. listopadu 2004 se na Ústředním hřbitově a v prostorách kasáren Šumavská u pomníku padlých uskutečnilo vzpomínkové shromáždění u příležitosti Dne veteránů.

Pietního aktu se za velení Univerzity obrany zúčastnili prorektor pro studijní a pedagogickou činnost pplk. Lukáš, který jménem rektora Univerzity obrany přednesl slavnostní projev, dále děkani Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií a ředitel Ústavu strategických studií. Den veteránů svou účastí uctila řada příslušníků univerzity, veteránů zahraničních misí, zástupci Československé obce legionářské a řada dalších organizací. Jménem Českého svazu bojovníků za svobodu uctil památku padlých Dr. František Esterka.

Vzpomínkové shromáždění bylo zakončeno položením pietního věnce a státní hymnou.

pplk. dr. Vladimír Šidla

Činnost ZO ČMOSA VA v Brně jsme formálně ukončili výroční konferencí dne 28. 6. 2004. Mimo ocenění činnosti odborové organizace za 53 let existence vojenského vysokého školství v Brně – a nebylo toho málo, co odboráři všech profesních skupin přinesli ve prospěch školy – jsme připravili přechod základní organizace do UO Brno.

Především ve smyslu čl. 27 a čl. 28 platných Stanov ČMOSA, přijatých v prosinci 2000 na sjezdu ČMOSA, schválila výroční konference změnu názvu na „Základní organizaci Českomoravského svazu civilních zaměstnanců armády Univerzity obrany“ – ve zkratce UO ČMOSA UO Brno – ke dni 1. 9. 2004 a prohlásila, že ZO ČMOSA UO Brno je právním nástupcem ZO ČMOSA VA v Brně s tím, že dnem 1. 9. 2004 na ni přecházejí všechna práva a povinnosti, včetně závazků a pohledávek.

Dále výroční konference pověřila stávající závodní výbor (ZV) mandátem pro zastupování, řízení a přípravu voleb všech stupňů v ZO ČMOSA UO Brno od 1. 9. 2004 do dne voleb.

Volby nové struktury ZO ČMOSA UO Brno byly vyhlášeny na poradě s předsedy a úsekovými důvěrníky dne 3. 11. 2004. Na poradě byl schválen volební řád a byli zvoleni členové volební komise. Volby proběhly dne 6. 12. 2004 na 5 volebních střediscích – Kounicova 65, kasárna Šumavská, Internát Dobrovského, kasárna Černá Pole, kasárna Židenice a Klub UO – za řízení volebních komisí. Volby jsou tajné a založeny na většinovém principu. Závodní výbor bude 7 členný (na jedno místo bude kooptován jeden člen z FEM) a bude mít 3 člennou revizní komisi (RK). Současně proběhnou volby na dvou fakultách (FEM a FVT). Fakultní výbory

ODBORY

budou 3 členné a jsou nutné z jednoho důvodu – fakulty mají právní subjektivitu a proto musí mít odpovídajícího odborového partnera. Zbývající složky – rektorát, HSUS atd. právní subjektivitu nemají – ty bude zastupovat ZV. Všechny složky a samozřejmě také katedry jsou organizovány v odborových úsecích jako partneri příslušných hospodářských vedoucích. Volby úsekových výborů a úsekových důvěrníků (v případě menšího počtu členů) proběhly do 12. 11. 2004.

ZO ČMOSA UO Brno – i po drastickém hromadném propouštění – je stále největší základní organizací v rámci našeho odborového svazu. Hlavním úkolem nového ZV bude kolektivní vyjednávání – tj. vznik nové kolektivní smlouvy (KS) platné pro rok 2005. Zde musíme zohlednit specifika nejen FEM, ale hlavně sjednotit společné principy i pro naše kolegy z Hradce Králové. Současný stav je, že platí Doplněk KS na rok 2004, což plyne z právního nástupnictví obou subjektů – jak UO, tak ZO ČMOSA UO Brno.

Náš odborový svaz (ČMOSA) čeká v prosinci t.r. významný předěl - IV. Odborový sjezd. Kromě zhodnocení činnosti za uplynulé 4leté období, přijme sjezd nový program a také stanovy svazu. Oba dokumenty jsou připraveny, prošly několika koly připomínkových řízení a reagují na současný i budoucí stav realizace transformace resortu obrany. Sjezdu se zúčastní z UO 5 delegátů.

doc. Ing. Jiří Hanák, CSc.
předseda ZV ČMOSA UO Brno

UNVÍN 04

Vybíráme své víno

Soutěž, jejímž výsledkem bude víno reprezentující Univerzitu obrany, se nazývá UNVÍN 04 a uskuteční se na konci listopadu.

Není to recese. Univerzita obrany připravila otevřenou soutěž pro všechna bílá a červená vína, která byla vyrobena z hroznů vinné révy, vypěstovaných na Moravě a v Čechách. Víno, které v této soutěži uspěje jako nejlepší (ve dvou kategoriích - víno bílé a víno červené), bude reprezentovat Univerzitu obrany v letech 2004 a 2005, a možná i v dalších letech, na veřejnosti při slavnostních a významných příležitostech. Soutěžní výbor univerzity, univerzitní i odborná degustační komise, prověří nabízené vzorky dne 30. listopadu. Slavnostní vyhlášení vítězných vín pak proběhne 13. prosince tohoto roku. Vše podléhá přísným pravidlům, výrobce nebo distributor musí předat s každým přihlášeným soutěžním vzorkem odbornou dokumentaci včetně garantované ceny a zaručit dostatečné přesně stanovené množství vína k odběru.

Myšlenka univerzitního vína je na Univerzitě obrany novinkou, v „rodině“ univerzit jako takových to však nic nového ani neobvyklého není. Je hezkou tradicí, kterou si nyní vytváří i naše univerzita. Přejeme soutěžnímu výboru dobrou ruku při výběru a nezbyvá než dodat: Na zdraví!

-iz-

Významná návštěva na UO

(Dokončení ze str. 1)

Systémem vzdělávání vojenských profesionálů na UO je provedl rektor Univerzity obrany brigádní generál František Vojtkovský, který je detailní prezentací Univerzity obrany zasvětil do problematiky českého vojenského vysokého školství. Zajímala je nejen současná situace, ale také plány a vývoj do budoucna, což se projevilo velkým množstvím dotazů. Nejdiskutovanější otázkou se stal systém kariérního vzdělávání. Předmětem otázek byla nejen pravidla pro vysílání studentů do kurzů, ale i detaily týkající se prověřování schopností jednotlivých studentů velet později svým jednotkám, a také délka a zaměření jednotlivých kurzů. Mimořádná pozornost byla věnována budoucím vojenským lékařům. „Výuka není zaměřena pouze na všeobecné lékařství, ale také na válečné lékařství a úkoly lékařů v řadách armády stále roste, je ovšem nepřekvapila, jde pravděpodobně o trend týkající se většiny zúčastněných zemí. I přes přetrvávající zájem musely být dotazy po čase ukončeny. Členy delegace doprovázené manželkami totiž ještě očekávalo na půdě Univerzity obrany další významné setkání – přijetí hejtmanem Jihomoravského kraje Stanislavem Juránkem.

- z -

Seminář o spolupráci v oboru historie a archivnictví

Dne 10. listopadu 2004 se na Univerzitě obrany uskutečnil prezentační seminář pro zástupce univerzit, vysokých škol a vědeckých pracovišť v oboru historie a archivnictví z celé České republiky. Semináře se zúčastnilo více než 30 předních pracovníků z uvedených oborů.

Univerzitu obrany, její historii, současnou podobu i hlavní úkoly představil hostům prorektor pro výstavbu plk. Alexander Sikora. Vedoucí katedry sociálních věd a práva doc. František Hanzlík seznámil přítomné s posláním katedry, výukou i vědeckou prací. „Cílem akce je nejen prezentace, ale i projednání otázek vzájemné spolupráce do budoucna,“ uvedl.

V bohaté diskusi představili svá pracoviště, jejich zaměření a možnosti vzájemné spolupráce ředitel Vojenského ústředního archivu v Praze plk. Josef Žikeš, ředitel Vojenského historického archivu Praha PhDr. Julius Baláz, ředitel Úřadu zveřejňování dokumentace MO ČR Ing. Bohuslav Běloušek, ředitel ÚDV plk. Ireny Kratochvíl a ředitel VHU pplk. Aleš Knižek. Vystupující se shodli na významu výuky historie na Univerzitě obrany pro posílení vlasteneckého citění budoucích důstojníků.

Seminář, který proběhl pod záštitou rektora Univerzity obrany brig. gen. Františka Vojtkovského, navázal na dosavadní úspěšnou spolupráci vojenských škol s významnými pedagogickými a vědeckými pracovišti a přispěl k nejen k potřebné prezentaci Univerzity obrany, ale také k další spolupráci v oblasti pedagogické a vědecké činnosti.

Pplk. Vladimír Šidla

Dobré sousedství v praxi

Ve dnech 24.–29.10. 2004 navštívila delegace Ústavu operačně taktických studií (pplk. Ladislav HAMAN, mjr. Petr Tomeček a mjr. Petr Hružza) Rakouskou armádu.

Na pracovních jednáních byly řešeny otázky další spolupráce mezi UO Brno, VA Liptovský Mikuláš a LVAK Vídeň. Tato spolupráce má již několikiletou tradici. Pedagogové a studenti těchto institucí se již od roku 1996 setkávají na konferencích Interoperability a společných cvičeních „Dobré sousedství“.

V roce 2005 budou uspořádány dvě konference. V lednu proběhne 7. konference Interoperability ve Vídni na téma „Systémy velení, jejich využití štáby při plánování a řízení boje“. V září bude pořadatelem 8. konference VA Liptovský Mikuláš, téma bude upřesněno na lednové konferenci. V závěru příštího roku se zúčastní studenti kurzu vyšších důstojníků ÚOTS cvičení „Dobré sousedství 2005“ na LVAK Vídeň, kde budou zařazeni do mnohonárodního štábu. V průběhu roku 2005 budou organizována dvě pracovní jednání, která budou zaměřena na možnosti spolupráce v letech 2006–2008.

Součástí návštěvy rakouské armády byl i doprovodný program, jehož obsahem byla návštěva 33. tankového praporu, 1. protitankového praporu a 9. samohybného dělostřeleckého oddílu. Při neformálních diskusích s veliteli jsme se zajímali o systém dalšího vzdělávání a zvyšování odborných znalostí a dovedností velitelů a příslušníků štábu těchto útvarů.

Měření, spolehlivost a diagnostika palubních soustav letadel

Dne 21.10. 2004 proběhl na Katedře inženýrského leteckého a radiotechnického zabezpečení letectva Univerzity obrany již čtvrtý ročník konference nazvané „Měření, spolehlivost a diagnostika palubních soustav letadel“. Jak z názvu vyplývá, hlavní náplní konference byla problematika řešení různých úloh měření, diagnostiky a spolehlivosti palubních soustav a systémů letadel.

Letošní ročník na rozdíl od předchozích proběhl poprvé na známé „padesátce“ v budově Kounicova 44. Po implementaci vlastních notačních vybavení mohl vedoucí Miloš Andrlé, CSc. úvodním **KONFERENCE** drobných problémech s booků na místní audiovizuální katedry pplk. doc. Ing. slovem tento seminář zahájit a dát postupně slovo nejen akademickým pracovníkům Univerzity obrany. Semináře se zúčastnili kolegové z Katedry měření ČVUT a odborníci z řad obranného průmyslu, jmenovitě ze společnosti Aero Vodochody a firmy Česká letecká servisní.

Prezentované příspěvky, jak teoretické tak i praktické, poskytly obraz o současném stavu dané problematiky. Za všechny jmenujme alespoň příspěvek Ing. Jana Čížmára, CSc. na téma „Vývoj a aplikace gyroskopu“ a Ing. Ondřeje Koukolu na téma „Systém avionických modulů pro letoun Ae270.“ Všechny příspěvky byly uspořádány do podoby elektronického sborníku na CD, který byl věnován všem vystupujícím a většině hostů.

Kolektiv K256

V den odjezdu jsme se setkali s velitelem spojovací školy rakouské armády brigádyrem Kubíškou, který nám poskytl informace o operačně taktickém systému Phenix a novém softwaru pro přenos dat. Na závěr nás provedl muzeem spojovacího vojska, kde jsme mimo jiné shlédli funkční utajovací zařízení 2. světové války Enigma.

Tato zahraniční služební cesta prohloubila možnosti další spolupráce mezi uvedenými vysokými vojenskými školami v oblasti taktiky, velení a štábní služby.

pplk. Ing. Ladislav HAMAN
ZNO K-402

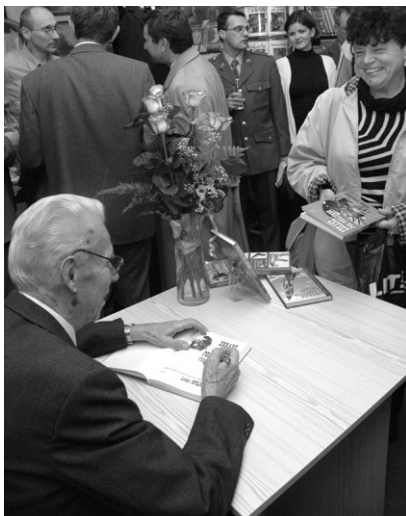
ČESKO-FRANCOUZSKO-ANGLICKÝ SLOVNÍK STRATEGICKÝCH A OPERAČNĚ TAKTICKÝCH POJMŮ

Katedra jazyků Fakulty ekonomiky a managementu zpracovala šikovnou pomůcku - trojjazyčný výkladový slovník strategických a operačně taktických pojmů. Vznikl jako jeden z prvních počínů po vzniku Univerzity obrany a katedra jazyků jej představila na svém Odpovědní otevřených dveří 29. září 2004. Slovník odborné terminologie existuje jak ve formě skript, tak i v modernější formě elektronické.

-red-

Zbraně pod pokličkou

AUTOGRAMIÁDA

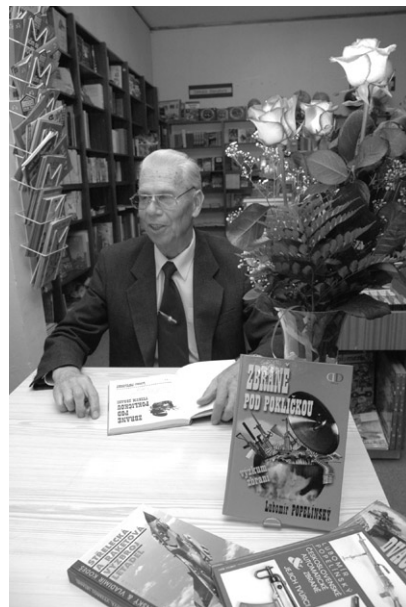
Profesor Ing. Lubomír Popelínský, DrSc., významný odborník na malorázové zbraně, podepisoval v úterý 26. 10. 2004 svou novou knihu, kterou nazval Zbraně pod pokličkou.

„Název knihy vlastně vyjadřuje, že jde o věci, které se svého času musely držet v tajnosti, tedy pod pokličkou,“ vysvětluje autor. Kniha popisuje průběh výzkumné práce a prací na projektech v oblasti zbraňového průmyslu, které se uskutečnily na půdě Vojenské akademie, kde profesor Popelínský po většinu své profesionální dráhy působil, nebo také v průběhu patnácti let, kdy profesor Popelínský musel z politických důvodů z VA odejít do ve výzkumného ústavu. „Kniha je o projektech, na kterých jsem sám pracoval nebo jim byl v bezprostřední blízkosti,“ říká. Výzkumné úkoly zvlášť v minulosti byly utajovány, nesmělo se o nich mluvit. Nyní už je to možné, neboť jde o záležitosti staré i desítky let a poklička tedy zůstává už jen na obálce.

Kniha vyšla v nakladatelství DEUS Praha a je devátou samostatně vydanou knihou profesora Popelínského. Pro podpis si do knihkupectví Pavel Dobrovský - Beta Praha přišla dlouhá řada příznivců, bývalých i současných studentů i spolupracovníků pana profesora, kteří se mnohdy nespokojili s knihou sami pro sebe, ale předkládali před pana profesora vysoké stohy jeho knihy k podpisu pro své nepřítomné přátele.

Knihu, na které profesor L. Popelínský pracoval téměř celý rok, bude brzy následovat další.

Ve spolupráci s pplk. doc. Jiřím Ballou, CSc. z K 251 právě dokončil učebnici pro studenty s titulem Vysokokaderní zbraně. Tato odborná publikace je zaměřena na zbraně používané především v letectví a protivzdušné obraně v ráži 20 a více milimetrů s kadencemi několik tisíc výstřelů za minutu. V současné době je v recenzi a do tisku bude zadána v listopadu 2004.

RECENZE KNIHY

Zbraně pod pokličkou (Výzkum zbraní)

Při průskocích nebo plžení mohou vniknout nečistoty do ústí zbraně a dojít k jeho ucpaní, což by při střelbě mohlo ohrozit nejen zbraň, ale i vás. A právě na řešení tohoto problému se v kolektivu katedry podílel i Ing. Lubomír Popelínský, absolvent oboru velitelsko-technického na VTA. Zkoušky potvrdily příznivý vliv odvrtní na ústí hlavně proti poškození ústí. Prachové plyny předbíhající střelu vytlačovaly nečistotu. První samostatnou vědeckou prací L. Popelínského však byla jeho kandidátská disertační práce zaměřená na teoretické řešení pohonu zbraňové automatiky prachovými plyny odebranými z vývrtní hlavně. Do té doby u nás toto teoretické řešení v plném rozsahu neexistovalo a další léta potvrdila jeho použitelnost a prospěšnost. To ocenil i americký delegát na X. ročníku evropského zbraňového symposia v září 1996 v anglickém Shrevenhamu, když prohlásil: „Tu teorii, kterou jste zde přednesl vloni, jsme u nás zavedli do používání.“

K těmto vzpomínkám se druží další a další z padesátileté činnosti L. Popelínského ve výzkumu např. malorázových a středorázových zbraní, malorázové raketové automatické zbraně jednotlivce, vysokokaderního kanonu RPK-223, vložné zbraně, protivzdušného kompletu STROP, kanonu pro letoun L-159 ALCA a mnoha jiných. L. Popelínský pokračoval ve výzkumu i po nuceném odchodu z VA v roce 1976 (pro neshouhlas se sovět-
(Dokončení na str. 8)

O AUTOROVÍ

Prof. Ing. Lubomír Popelínský, DrSc. je autorem, resp. spoluautorem 9 odborných knih, 10 učebnic, několika desítek odborných článků v časopisech. Pedagogicky působil na univerzitách v naší zemi i v zahraničí. Jako konstruktér zbraní se podílel na vývoji řady zbraňových systémů, je autorem 17 patentů a vynálezů z oblasti automatických zbraní.

V roce 2004 obdržel čestný doktorát Vojenské akademie v Brně v oboru Vojenská technika, zbraně a munice za mimořádné zásluhy o rozvoj poznání v oblasti zbraňových systémů.

AKCE V AKCI Při podepisování knih profesorem Popelínským došlo k určité „sóloautogramiádě“. Profesor Popelínský a docent Jiří Sedlák si navzájem podepisují svá díla. Knihu „Z mého zápisníku“, která docentu Sedlákovi vyšla v roce 2003 jako sborník filosofických, etických a jiných statí, zde věnoval svému příteli „na revanš“.

STUDENTSKÁ REDAKCE

Zdravím všechny čtenáře:-) Počasí se nám začalo zhoršovat, meteorologové předpovídají, že v nejbližší době to lepší nebude, přišly mrazy a jsem zvědavý, kdy dorazí Martin na bílém koni, když už tu měl dávno být. Rádi bychom Vám tedy zpřijemnil dlouhé chladné večery Listy Unob a naši studentskou stránkou:-)

**Krásný den,
milé studentky a studenti!**

Následující měsíce nás čeká bohatá a pestrá kulturní nabídka...

Nejprve k plesu Univerzity obrany. Pokud se k Vám ještě tato informace nedostala, čtěte prosím dál! Ples se bude konat 12. března 2005 tradičně v krásném prostředí hotelu Voroněž. Na začátku plesu bývá předtančení, které tančují studenti naší univerzity. Mezi Vás studenty se dostala výzva pro zájemce o předtančení. Má to ale malou chybičku, stále se Vás zájemců – dobrovolníků přihlásilo málo. Choreografii předtančení a tréninky vede pan – Rozsypka vždy v pondělí od 18 hodin v sále Vojenského klubu. Tímto bych Vás chtěla požádat, abyste se přišli podívat, a poté se rozhodli, třeba i dodatečně přihlásili, kdo ví?

Následující se týká předvánočního koncertu. V provincii, než se rozejde každý domů na Vánoce a vánoční svátky, bych Vás ráda pozvala na předvánoční koncert. Jsou zváni všichni studenti Univerzity obrany a stálý stav. Koncert se uskuteční se v pondělí 20. 12. 2004 v prostorách kulturního domu Semilasso. Podrobnější informace ještě upřesníme a včas se ke každému z Vás dostanou. Jste srdečně zváni!

CO SE DĚJE NA UO?

Rozhovor s kvestorem Univerzity obrany

Měl jsem tu možnost popovídat si spolu s dalšími studenty s kvestorem Univerzity obrany. Tak, jako většina z Vás, mám plno otázek týkajících se budoucnosti 1. a 2. fakulty Unob. Na všechny vznesené otázky pan pplk. Jiří Durec odpovídal s ochotou a pochopením. Rád bych Vás proto prostřednictvím Studentské stránky informoval o faktech, o kterých se delší čas polemizovalo.

Dlouho řešená otázka internetu na „Dobráku“ je dořešena, do konce listopadu, nejpozději prosince, by mělo být internetové připojení v provozu, na této ubytovně byly již zahájeny práce. Ubytovna Dobrovského bude také na jaře příštího roku dovybavena novým nábytkem, přesněji nábytkem z ubytovny Chodská pavilon B. Tato ubytovna se totiž začne na jaře rekonstruovat a studenti 4. a 5. ročníku se budou muset nejspíše přestěhovat do ubytovny v Černých

Polích. Také skriptárna z Chodské B bude přestěhována do Kounicovy ulice.

Nedávné nařízení, že v malé jídelně na „Šumáku“, se můžou stravovat pouze stálí zaměstnanci a vojáci z povolání, se měnit nebude.

Na „Babačkách“ by měl být do konce roku 2010 postaven nový učební blok, knihovna, jídelna, sklady, posilovna a sauna, byla schválena už půlka potřebné částky na tuto výstavbu. Po dokončení výstavby v roce 2010 by se mělo renovovat hřiště.

Další problém, sociální zařízení v objektu kasárna Šumavská, se již také řeší. Do konce roku by měly být vybaveny všechny sociální zařízení tekutými mýdly, papírovými osuškami, na dámských záchodech nejspíše budou odstraněny i pisoáry. Po Novém roce bude zrekonstruováno i sociální zařízení v armě.

To jsou zkrácené ty podstatnější informace, které jsem Vám chtěl sdělit. Pokud máte Vy nějaký konkrétní dotaz, informujte redakci Studentské stránky, pokud to bude v našich silách, zjistíme, co se dá a budeme Vás dále informovat.

Chtěl bych tímto článkem poděkovat i panu pplk. Jiřímu Durcovi za ochotu řešit problémy studentů a také za to, že nás informoval o průběhu rekonstrukcí, oprav a budoucích plánech výstavby ve školních a ubytovacích objektech.

Na dalších řádcích se dozvíte o možnosti zapůjčování videokazet, CD a DVD. Tuto možnost máte vždy v pondělí a ve středu od 14.00 do 18.00 hodin v prvním patře na Vojenském klubu. Najdete zde nejen filmy všech televizních žánrů (od dokumentárních přes komedie, romantiku, napínavé detektivní, výchovné, sci-fi i horory), ale i hudební nosiče (od vážné hudby přes relaxační, balady, folk, country, rock, pop, disko dance až po house). Při první návštěvě se musíte zaregistrovat, k tomu potřebujete průkaz studenta. Zapůjčení je zdarma a doba zapůjčení je jeden týden. -ke-

*Studenti,
pište nám!!!!*

*Naše nová E-mailová schránka:
Studentska.stranka.ListyUnob@seznam.cz*

Tato stránka je vytvářena studenty Univerzity obrany. Jde o vyjádření jejich vlastních názorů a postojů, které se ne vždy musejí shodovat s názory redakce. Příspěvky publikované pod značkou mají svého konkrétního autora, který je vedení redakce znám.

Knihy měly svůj svět

Milovníci knih a poznání, nebo snad ti, kteří pátrají po dalších zdrojích svého vědění a kromě moderních elektronických zdrojů oceňují i ty klasické, papírové, si dobře užili prodloužený víkend mezi dvanáctým a čtrnáctým listopadem 2004. Na brněnském výstavišti v pavilonu D probíhala v té době už podruhé výstava prozrazující svůj obsah už názvem – Svět knihy.

Mezi stánky nejrušnějších nakladatelství měl své místo také stánek označený písmeny BCES, tedy Brněnské centrum evropských studií. Zde prezentovaly svou odbornou literaturu společně brněnské vysoké školy, a mezi nimi nechyběla nejmladší členka této rodiny, teprve pár týdnů „mladá“ Univerzita obrany. Ta zde představila na 30 odborných publikací v tematickém rozsahu od čistě vojenské problematiky – sem lze zařadit například velmi žádané knihy profesora Lubomíra Popelínského Sága rodu kulometů, Hřmíci dvacítky nebo nejnovější Zbraně pod pokličkou, všechny zaměřené na tematiku malorážových zbraní, Vojenská geografie Mariana Rybanského a vojenská odborná

terminologie autorů Jiřího Straky a Stanislavy Jonákové jako například Basic Military English, Č-A a A-Č terminologický slovník, Příručka anglického jazyka pro vojáky, Základy anglické terminologie. Objevily se tu ovšem také odborné texty matematické, dále zaměřené na programování a elektrotechniku, odpadové hospodářství, veřejnou správu, či ochranu vod před nebezpečnými látkami.

Právě výběr vystavovaných publikací byl patrně receptem na neobvykle velký úspěch, jaký nabídka UO na výstavě Svět knihy zaznamenala. Přestože většina těchto knih se nedala na výstavě zakoupit, nebylo možno si ani trochu stěžovat na nezámernou veřejnost. Stánek byl stále plný lidí, zajímajících se o vystavovaná skripta. Ing. Stanislava Šodková z Vědeckoinformačního oddělení Univerzity obrany, která výstavu za UO připravovala, to vysvětluje šíří nabídky. „Nabídka na našem stánku byla odborně velmi pestrá, zatímco ostatní stánky byly úzce specializovány,“ srovnává. Pečlivá příprava se vyplatila, a možná pomohly také zkušenosti z minu-

lého – prvního – ročníku této akce. Budou se hodit i zkušenosti letošní – výstava Svět knihy 2005 v Praze se již brzy začne připravovat. Pražská varianta se uskuteční ve dnech 5. až 8. května 2005 (v Praze půjde již o 11. ročník) a do Brna se tato výstava přesune opět v listopadu 2005.

Ivana Zbubnová

Ve dnech 11. až 14. listopadu 2004 se na brněnském výstavišti uskutečnil třetí ročník mezinárodního sportovního veletrhu SPORT Life, který si za dobu svého konání vybudoval přední pozici v seznamu sportovních akcí v ČR. Veletrhu se zúčastnila také Armáda České republiky a v rámci její expozice byla prezentována tělovýchova na Univerzitě obrany.

Návštěvníci, kteří o víkendu zavítali do pavilonu C, získali ucelený přehled o systému tělovýchovy a sportu

Prestižní přežití

Přípravy 11. ročníku mezinárodního armádního mistrovství v zimním přírodním víceboji Winter Survival jsou nyní v plném proudu. Štafetu pořádání tohoto celoarmádního závodu, který vešel do povědomí jako nejtěžší sportovní klání zimní sezóny v podmínkách české armády, po Vojenské akademii převzala Univerzita obrany. Winter Survival 2005 se uskuteční 30. ledna až 4. února v Jeseníkách. Organizační štáb upřesňuje program a řeší logistické zabezpečení. Tělocvikáři z katedry tělesné výchovy a sportu FVT připravují v pohoří Hrubého Jeseníku trasu, jednotlivá stanoviště se „survivalovými“ disciplínami a jiné záludnosti pro závodníky. Borci, kteří se již do extrémního závodu přihlásili, ladí sportovní formu a domlouvají si taktiku. Ze zahraničí se do uzávěrky tohoto čísla Listů přihlásilo pět družstev, a to z Velké Británie, Německa, Rakouska, Belgie a Slovenska. Z Armády České republiky se předpokládá účast 15 družstev. Přitom Univerzitu obrany budou reprezentovat dva týmy.

– pa –

SPORT Life na BVV

v AČR - od tělesné výchovy na vojenských školách, přes služební tělovýchovu až po armádní vrcholový sport. Učitelé katedry tělesné výchovy a sportu Univerzity obrany předvedli ukázky z tělesné přípravy studentů pilotní specializace, která vedle všeobecného zvyšování fyzické zdatnosti je zaměřena na rozvoj prostorové orientace a pohybové koordinace budoucích pilotů. K praktické realizaci této přípravy slouží různá sportovní zařízení a nářadí, vystavovanou trampolínu a spojené dvojkruží si mohli návštěvníci veletrhu vyzkoušet přímo na místě. Činnost na těchto zařízeních předváděli studenti čtvrtého ročníku oboru pilot vojenského letadla, a to praporčíci Martin Formánek, Michal Hodač a Antonín Petřů. Přípravu pilotů dokreslovala vitrina o přežití výkonných letců ve volné přírodě, které katedra se studenty cvičí v létě i v zimě. Dále v expozici UO běžela videoprojekce kaž-

doročně pořádaného mistrovství v přírodním víceboji WINTER SURVIVAL a zaměstnání ze speciální tělesné přípravy.

V rámci doprovodného programu armádní expozice se příslušníci Univerzity obrany – učitelé a studenti – podíleli na dynamické ukázce vojensko-praktického lezení, kdy předváděli slaňování, sjezd na lanové dráze a skok na vysutou hrazdu. Doprovodný program, ve kterém vedle lezení mohli návštěvníci v pravidelných časech zhlédnout reklamní spot na podporu image české armády, ukázky bojového umění MUSADO a gymnasticko-akrobatického cvičení, byl divácky přitažlivý a atraktivní. Kromě toho si každý mohl na vlastní kůži vyzkoušet testovou baterii fyzického šetření, která je součástí výběru nového vojenského personálu.

Pavel Pazdera

Studenti absolvovali výcvik v přežití

I po nouzovém opuštění letounu svižele pilotů při plnění bojového úkolu zpravidla pokračují. Musejí co nejrychleji opustit prostor, kde se katapultovali a kde po nich bude pátrat nepřítel. Musejí se většinou spolehnout sami na sebe a přežít několik dní v nehostinné přírodě, než je vyzvedne záchranný tým. A právě výcvik v přežití ve volné přírodě je důležitou součástí přípravy studentů pilotní specializace. V létě i v zimě ho pro budoucí piloty organizuje katedra tělesné výchovy a sportu Fakulty vojenských technologií UO.

I když studenti učební skupiny 24-S-Bc-4L-PILOT absolvovali letní přežití až v září, měli hezké počasí. „Není vojenským tajemstvím, že každý příslušník létajícího personálu musí znát všeobecné zásady přežití v terénu, a to za všech meteorologických podmínek, ve dne i v noci, bez ohledu na roční dobu,“ říká Mgr. Michal Růžička z tělovýchovné katedry a dodává: „Osvoji-li si tyto zásady, má větší šanci si v dané situaci zachránit život. Naším cílem je naučit studenty pravidlům skrytého přesunu, orientace v terénu, maskování, výběru a budování místa pro odpočinek, ochrany proti nepříznivým vlivům počasí, přípravy stravy, první pomoci a podobně.“

Pro přežití v přírodě je pilot vybaven nouzovou dávkou, která je po katapultáži jakoby pupeční šňůrou spojena s pilotem a společně s ním se snáší na zem. Ukládá se do vany vystřelovacího sedadla a pilotovi slouží zároveň jako poduška k posedu. Budeme-li tedy konkrétní, tak nouzové vybavení může představovat následující soubor – nepromokavý tlumok, nafukovací člun, tábornické potřeby, malou radiostanici, signální světlice, balíček první pomoci, krizovou dávku potravin a další potřebné věci.

Program pětidenního zaměstnání ve vojenském výcvikovém prostoru Boletice byl organizátory rozpracován do nejmenších detailů. První dva dny, od brzkého rána do pozdního večera, probíhala praktická příprava, osvojení si základů všech činností. „Šlo o jedno z nejzajímavějších zaměstnání. Velmi poučné byly předměty jako únik, přístřešky, jedlé rostliny, léčky a pastí na zvířata. Zážitkem pro všechny bylo pražení nebo smažení drobného hmyzu,“ vzpomíná praporčík Martin Formánek. „Doporučení instruktorů, který hmyz a červi jsou k jídlu a chutnají dobře, byla přesná.“

V rámci výcviku nechyběla ani část věnovaná ochraně a obraně proti psovi. Studenti se učili jak při úniku nezanechávat pachové stopy, jak svést psa ze stopy a jak se bránit psovi při napadení. „Každý z nás si vyzkoušel jaké to je, když se pes zakousne do chráněné paže. Pak jsme ho teprve mohli udeřit klackem,“ objasňuje praporčík Michal Hodač.

Za malou „zkoušku ohně“ lze považovat třídní komplexní zaměstnání, při kterém si studenti vše vyzkouší na vlastní kůži. Studenti jsou po tříčlenných skupinách vysazeni vrtulníkem v neznámém prostoru a jejich úkolem je především skryt se přesouvat terénem do kontaktního bodu. Při tom musí dělat vše pro to, aby nebyli prozrazeni a chyceni. Nouzová dávka potravin brzy dochází a nezbyvá než se poohlédnout

BVV
Veletřhy
Brno

Veletřní
okénko

Co nabízí výstaviště v prosinci

Válečné hroby a Vánoce

Na brněnském výstavišti na konci kalendářního roku probíhají dvě akce. První z nich je ojedinělá v rámci celé střední Evropy. Od 25. do 27. listopadu probíhá VENIA, veletrh pohřebnictví. Současná společnost směřuje k bezduché spotřebě a odřezává se tak od kořenů, jejichž součástí je kult předků. Novým fenoménem, s nímž si sociologové nevědí rady, jsou pohřby bez obřadu. V Praze 70%, v Brně 40%, na venkově o něco méně. Liší se i oblast od oblasti podle převažujícího náboženského vyznání a smyslu pro tradici, např. Slovácko a pohraničí. VENIA se pokouší v tomto směru společnost kultivovat a její součástí bude výstava ze sbírek Muzea Šumavy z Kašperských Hor věnovaná historii pohřbívání v Pošumaví po obou stranách hranice. V odborném programu zazní přednášky na tato témata: pohřební rituály v židovství a islámu, vztah současné generace k umírání a ke smrti. Nejzajímavější však je nový zákon o válečných hrobech a pietních místech. Přednášet bude Ing. Vácha z referátu válečných hrobů – oddělení pro veterány a občanské sdružení z Ministerstva obrany ČR. Válečné hroby byly dosud ošetřeny pouze Ženevskou konvencí. Podle konvence se nesměly ostatky přenášet a hroby i památníky měly být udržovány státem, na jehož území se nacházejí nebo státem, ke kterému padlí vojáci náleželi.

Z této poněkud dušičkové tematiky přejdeme k poslední veletřní akci – Vánočním trhům, konaným od 10. do 19. prosince. Jedná se o největší koncentraci prodejců před Vánocemi, nejen dárků, ale i mobiliáře bytů, textilu, vybavení domácností a elektroniky. Vstupenky jsou slosovatelné a jen loni bylo k dispozici 35 cen. Jmenujme jen některé: videokamera,

televize Panasonic, sada nádobí Tescoma a velmi zajímavý mohl být i kostým pro břišní tanec, který věnovala firma Sayed Mosaad. I letos lze očekávat bohatý výběr cen a velký počet návštěvníků, jež přitáhne i doprovodný program brněnských rádií, rockových, folkových a folklorních skupin. Součástí programu 11. a 12. prosince bude výstava ke 150. výročí organizovaného včelařství na Moravě a ve Slezsku. Tradice je skutečně impozantní a jen odborník ví, že v této sféře se angažoval i Gregor Mendel. Není bez zajímavosti, že v Americe je Brno známo jako město Mendelovo a Janáčkovo.

Dr. Vít Pospíšil

Poslední věci člověka mají také svůj veletrh. Od 25. do 27. listopadu se na brněnském výstavišti koná 6. mezinárodní veletrh pohřebnictví VENIA. A pro letošní rok je to taky poslední veletrh, na který se jako studentí dostanete za jednu korunu českou. Co pro to musíte udělat?

Musíte si nejpozději 7 dní před zahájením veletrhů (pozdější objednávky nebudou vyřizeny) u šéfredaktora webu Ing. Vilema Lipolda buď osobní návštěvou (Kounicova 44, v přízemí ve studiu výukové televize vedle auly – posluchárny č. 50), telefonicky na 973 442 423 anebo e-mailem na adresu vilem.lipold@unob.cz objednat jmenovitě potřebný počet vstupenek. Nezapomeňte uvést hodnosti, učební skupinu a kdo si lístky přijde vyzvednout (jeden vyzvedávající maximálně 10 lístků nebo jedna učební skupina).

V lednu se můžete těšit na Mezinárodní veletrh průmyslu cestovního ruchu GO 2005 a Mezinárodní veletrh turistických možností v regionech REGION-TOUR. Oba veletrhy se konají od 13. do 16. ledna 2005.

-vili-

po přírodních zdrojích. Mezi jednotlivými body plní další úkoly za neustálého dodržování taktických zásad přesunu. Nocují v lese pod přístřešky. Průběžně udržují svoji výstroj a dbají na hygienu. Všechny osmnáct studentů po třech dnech doráží do místa vyzvednutí. Úkol je splněn.

Záříjové zaměstnání v boletickém výcvikovém prostoru připravili a vedli učí-

telé mjr. Mgr. Pavel Smutný, kpt. Mgr. František Vaněček, Mgr. Michal Růžička a Mgr. Tomáš Novohradský. Vrtulník Mi-17, který studenti vysazovali, pilotovali npor. Martin Jand'ourek a por. Ladislav Bartošik z přerovské letecké základny.

Pavel Pazdera

Studijní intranet je už v provozu!

Dnem 12.11. 2004 zahájil zkušební provoz Studijní intranet.

Služební intranet (tzv. portál) zůstává i nadále v provozu. Hlavním posláním Studijního intranetu je vytvořit prostor pro vzájemnou komunikaci pedagogů, studentů a ostatních pracovníků podílejících se na zabezpečení výchovně-vzdělávacího procesu.

Ze Služebního intranetu budou postupně odstraněny rubriky, dokumenty a aplikace bezprostředně související s výukou a objeví se na Studijním intranetu. Přístup na Studijní intranet je možný z celé sítě Internet (tedy i z domu) přes adresu

<https://vportal.unob.cz>. Přístup je autentizován pomocí přihlašovacího jména (loginu) a hesla.

Pro možnost prvního přihlášení byly login a heslo zkopírovány ze Služebního intranetu se stavem ke dni 11. 11. 2004. Dále se přenáší ze Služebního intranetu jenom login, kdežto heslo ne. V praxi to znamená, že uživatel má jedno nezávislé heslo pro Služební intranet a jedno pro Studijní intranet. Platnost hesla na Studijním intranetu není časově omezena. Zásady práce s dokumenty a aplikacemi jsou na obou intranetech stejné.

–red–

Už v prosinci otevírá ÚO své dveře zájemcům

Ve čtvrtek 9. prosince se na Univerzitě obrany uskuteční 1. den otevřených dveří v její historii. Jde o příležitost pro ty, kteří o studiu na ÚO uvažují a rádi by se před podáním přihlášky dozvěděli víc. Akce probíhá v areálu kasáren na Šumavské ulici, kde ve dvou posluchárnách zástupci 1. a 2. fakulty (Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií) seznámí příchozí s možnostmi a podmínkami studia, odpoví na dotazy a zájemci budou moci shlédnout některé výukové prostory dle zájmu.

3. fakulta Univerzity obrany, Fakulta vojenského zdravotnictví, která sídlí v Hradci Králové, připravuje svůj den otevřených dveří na 22. leden 2005, a to v areálu fakulty v Hradci Králové. –zan–

Zbraně pod pokličkou

(Dokončení ze str. 4)
skou okupací) ve Výzkumně-vývojovém ústavu ZVS, plně se teď soustředívá na práci čistě vědeckou. Když byl po listopadu 1989 rehabilitován, vrátil se v roce 1991 na VA, kde na Katedře zbraňových systémů pracuje úspěšně dodnes. Z publikovaných výzkumných zpráv ve zmíněném Výzkumně vývojovém ústavu vznikl postupně soubor jeho doktorské disertace *Využití plynů v mechanismech zbraní*.

To vše a mnoho dalších vzpomínek, často v širších kontextech společenských, obsahuje kniha prof. L. Popelínského *Zbraně pod pokličkou. Výzkum zbraní (Praha, nakl. Deus 2004. 210 s.)*. „Pod pokličkou“ se držely z pochopitelných důvodů. Dnes, ve zpětném ohlednutí, při dalším pokroku ve zbraních, nic nebrání tuto „pokličku“ zvednout.

Kniha je napsána zajímavě a živě. Autor ji vybavil na 185 stranách vlastního odborného textu 143 obrázky, a na konci knihy Seznamem obrázků, Jmenným rejstříkem a Literaturou (kde nalézáme jeho publikace i knižní, např. Čs. automatické zbraně a jejich tvůrci, Cestování za zbraněmi, Hřmíci dvacítky, a dílčí studii *Představa o bojišti XXI. století: Trendy ve vývoji malorážových zbraní a jejich munice.*) S D. Allsopem a dalšími pedagogy z VA v Brně vydal *Military Small Arms (Design Principles and Operating Methods)*. Nyní k tisku připravil s J. Ballou učebnici *Vysokokadenční automatické zbraně*. Uvedená kniha *Zbraně pod pokličkou* je natolik podnětná pro rozvoj tvůrčího technického myšlení, že by si ji měli opatřit a pečlivě ji studovat všichni příslušníci Fakulty vojenských technologií.

plk v. v. doc. PhDr. Jiří Sedlák, CSc.

Rozloučení s pplk. Dr. Ladislavem Dvořáčkem

Podmračenou oblohou a dušičkovou nostalgii ovlivněný pátý listopad se stal dnem posledního, čestnými vojenskými poctami provázeného rozloučení se zesnulým pplk. Dr. Ladislavem Dvořáčkem, bývalým dlouholetým příslušníkem Vojenské akademie v Brně. Tichou vzpomínkou a čest jeho památce jménem všech spolupracovníků projevil v krátkém proslovu Ing. Jaroslav Kostečka.

Neoddělitelnými osobními vlastnostmi podplukovníka Dvořáčka byla mimo jiné poctivost, svědomitost, skromnost, neokázalost, obětavost a celoživotní nezištná veřejná občanská angažovanost ve prospěch občanů.

Tyto výrazné nepřehlédnutelné morální kvality našly své symbolické vyjádření ve zcela zaplněné Obřadní síni Ústředního hřbitova v Brně, kde se s ním spolu s jeho rodinou přišli rozloučit mnozí kolegové, kamarádi, ale neobvykle početná komunita občanů Bystrce, aby vyjádřili úctu, ocenění a díkůvzdání za vše, co pro ně znamenal a vykonal.

Dr. Dvořáček byl půldruhé desetiletí členem Svazu vojáků z povolání Armády České republiky, Klubu vojenských důchodců při Vojenské akademii v Brně.

Každoročně osobně připravoval a organizoval kulturní akce – tradiční taneční zábavy. Nikdo z účastníků posledního tanečního vinobraní ani on sám netušil, že ho několik hodin po jeho skončení postihne náhlé úmrtí.

Neoblomný majestát smrti jako by mu chtěl prokázat milosrdenství poskytnutím odpočítaného času, aby se mohl doslova rozloučit „valčíkem na rozloučenou“ na posledním jím připraveném vinobraní se svými blízkými, přáteli, spoluobčany

Upřímný dík, tichou vzpomínkou a čest jeho památce.

–red–

Slavnostní shromáždění u příležitosti výročí vzniku Československé republiky

Slavnostním shromážděním si příslušníci Univerzity obrany připomněli 86. výročí vzniku Československé republiky. Shromáždění se uskutečnilo dne 26. října 2004 v Síní vědecké rady a účastníci si kromě slavnostního projevu vyslechli také referát o historických souvislostech a významu vzniku ČSR v roce 1918. Nechyběla klasická hudba ani vystoupení představitelů partnerských organizací. Vznik Československa v roce 1918 byl klíčovou záležitostí pro naši armádu a tato událost má pro naši historii i současnost nedocenitelný význam.

-red-

Studenti Univerzity obrany na shromáždění k výročí bojů o Kyjev

Na ministerstvu obrany v Praze se v pátek 5. listopadu 2004 uskutečnilo vzpomínkové shromáždění k 61. výročí bojů o Kyjev a pravobřežní Ukrajinu, jehož účastníky se stali i studenti Univerzity obrany.

Setkání organizovala Československá obec legionářská, která kromě legionářů sdružuje i vojáky československých jednotek na frontách druhé světové války. Zúčastnilo se ho několik desítek českých a slovenských účastníků těchto bojů z roku 1943.

Za resort obrany se shromáždění zúčastnil náměstek ministra obrany pro vyzbrojování Jaroslav Kopřiva a zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajor Emil Pupiš. Oba představitelé ocenili odvahu, se kterou se vojáci československé brigády pustili do boje proti nepříteli. „Pro naši dnešní armádu je ctí i závazkem navazovat na odkaz skutečných vojáků“, řekl Kopřiva. „Chci poděkovat všem těm, kteří se zasloužili o naši mírovou přítomnost a neváhali pro svou vlast obětovat to nejcennější – tedy své životy“, doplnil generál Pupiš.

V noci 6. listopadu 1943 dosáhla vojska 1. ukrajinského frontu středu

Kyjeva, hlavního města Ukrajiny. Jeho součástí byla i 1. československá brigáda pod velením Ludvíka Svobody jako úderná záloha útočících vojsk. Tento útvar vznikl v létě 1943 v počtu přes 3000 vojáků rozšířením 1. československého praporu. Brigáda se později účastnila bojů o Rudu a Bílou Cerkev, při nichž utrpěla značné ztráty. V roce 1944 se rozšířila na 1. československý armádní sbor.

Podle původních plánů sovětského velení se měla jako první do města probít tanková armáda generála Kravčenko. Vlastní bitva se však vyvinula tak, že se v centru jako první objevili českoslovenští vojáci.

To vzpomenu i generál Oldřich Kvapil, který velel jedné četě brigády: „Velitel jedné ze sovětských tankových čet byl překvapen, že se ve městě jako první objevili sověťští, ale českoslovenští vojáci“, řekl Kvapil. „Celá akce trvala skoro pět dní. Nejtěžší byla střední část útoku, protože nám nestačili naši dělostřelci – my jsme se hrmuli dopředu příliš rychle“, pokračoval Kvapil. Připomněl také, že později byla celá brigáda vyzdvížena mezi těmi, které se při osvobození Kyjeva zvláště vyznamenaly.

Tři českoslovenští velitelé, kteří jako první dosáhli středu města – Josef Buršík, Richard Tesářík a Antonín Sochor – následně obdrželi nejvyšší sovětské vyznamenání, titul Hrdina Sovětského svazu s právem nosit zlatou hvězdu.

Úspěch v boji o Kyjev byl obrovským triumfem československé brigády. Bitva o Kyjev tehdy znamenala průlom do německých pozic na Ukrajině a vedla k postupnému osvobození zbytku země.

Účast našich studentů na této akci nebyla bezdůvodná. Je známo, že je jen dobrá znalost a pochopení minulosti mohou být základem pro budoucnost. Vlastenecká výchova u studentů vojenských oborů by neměla být jen prázdným pojmem, a setkání s lidmi, kteří svoje vlastenectví a hrdinství považují za samozřejmou službu své zemi, je pro mladé lidi velmi inspirující. Poznávání historie a zejména událostí druhé světové války od přímých účastníků se s plynoucím časem stává čím dál vzácnější, a proto je možno říci, že studenti Univerzity obrany svou účastí získali mimořádnou příležitost potkat se s lidmi, na jejichž odkaz nyní navazují.

V. Bureš, I. Zbubnová

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

Match the titles with the texts.

1.

The U.N.'s nuclear watchdog, the International Atomic Energy Agency, called on Iran to immediately cease all uranium enrichment-related activities at a key meeting of the 35 nation group in Vienna. Iran, which denied U.S. claims that its enrichment activities were part of a weapons program and insisted that its program is for peaceful energy production, said it would consider the request. The IAEA will review Iran's compliance again in November.

2.

All-party talks designed to revive the stalled Northern Ireland peace process and restore the province's power-sharing government broke up with no agreement. But the meeting's hosts, British Prime Minister Tony Blair and his Irish counterpart Bertie Ahern, said that progress had been made. Talks continue this week.

3.

Anti-terror officials arrested five suspected Islamic militants thought to be linked to a Moroccan man under investigation in connection with the 9/11 attack on the U.S. Four out of five, who were detained in the eastern Alsace region, were later reportedly released without charge.

4.

The Polish Government said it would not be seeking reparations from Germany for losses suffered during World War II, despite a parliamentary resolution asking it to do so. Prime Minister Marek Belka said the issue of compensation was "closed". The government did agree to set up a commission to evaluate the losses, to serve as a "reminder" of the war's consequences.

5.

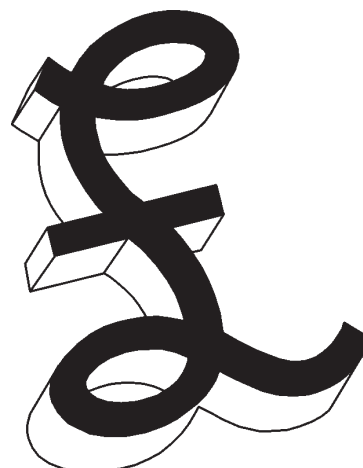
Israel's security cabinet approved a compensation package that would give up to \$ 500,000 per family to settlers who voluntarily leave the Gaza Strip and West Bank as part of the planned pullout next year. Prime Minister Ariel Sharon rejected a call by Finance Minister Benjamin Netanyahu for the "disengagement" policy to be put to a referendum, arguing that it was a ploy to delay its implementation.

6.

German officials bemused by disappearance of the visiting Sri Lankan national handball team were left red-faced when it emerged that the island doesn't have one. The 23-strong squad persuaded the German embassy in Colombo to issue them with visas for a month-long tour, but vanished from their lodgings in the southern town of Wittislingen soon after their arrival. They did play in one local tournament - and lost all their matches.

- a) No Amends Needed
- b) Slow Progress
- c) Foul Play Suspected
- d) A Watchful Eye
- e) Casting the Net Wide
- f) Sharon Resolute

Key:
1d, 2b, 3e, 4a, 5f, 6c

Now decide whether the following statements are true (T) or false (F):

1. The participants of Vienna meeting have approved of Iranian activities related to uranium enrichment.

2. The negotiations between British and Irish politicians have not come to a conclusion.

3. The Moroccan man has proved guilty of the 9/11 attack on the U.S.

4. Polish Parliament agreed not to seek reparations from Germany.

5. Ariel Sharon is fully supported by his finance minister in the issue of compensation package to families who will voluntarily leave Gaza Strip and the West Bank.

6. Sri Lankan handball team cheated the German Embassy in Colombo.

Key: 1f, 2t, 3f, 4f, 5f, 6t

HISTORIE – UDÁLOSTI PODZIMU

Vojenské školství v „pomnichovském období“

MNICHOV 1938, jako průsečík mezi válečné evropské politiky a prezentace určitého způsobu myšlení v mezinárodních vztazích, se stal úvodem dramatických událostí, které o několik měsíců později vedly k zániku společné české a slovenské státnosti.

Také příslušníci všech vojenských škol, včetně Vysoké školy válečné, kteří byli mobilizačně zařazeni, prožívali po Mnichově pocity hluboké duševní krize a beznaděje, které navíc umocnila abdikace prezidenta a vrchního velitele ozbrojených sil Edvarda BENEŠE. S napětím a obavami o další vývoj vyslechli jeho poslední projev k československému lidu v pražském rozhlase dne 6. října 1938.

Nejvyšší politická armádní místa „druhé republiky“ počátkem října 1938 přijala zásadní rozhodnutí o podstatném omezení studia na všech vojenských školách. Např. na Vojenské akademii v Hranicích zahájil činnost pouze aplikační kurz pro poručíky zbraní, který měl trvat 7 měsíců, od 3. ledna 1938 do 29. července 1939. Jednalo se o proškolení 302 důstojníků, z toho bylo 74 Slováků. Na Vysokou školu intendantskou byl povolán pouze

3. ročník v počtu 20 důstojníků národnosti české a 1 národnosti slovenské.

Na hlavním štábu se současně diskutovalo o možnostech perspektiv dalšího vzdělávání na Vysoké škole vojenské. Přednosta 3. oddělení v pracovních podkladech k řešení celé záležitosti konstatoval, že podle systemizace z roku 1936 činí celková potřeba 580 důstojníků generálního štábu. Jejich reálný počet v československé armádě byl přitom 408. K uvedenému počtu je zapotřebí připočítat 35 absolventů Vysoké školy válečné vyřazených v roce 1938, což činilo dohromady 443 důstojníků generálního štábu. K pokrytí potřeby chybějících 137 důstojníků generálního štábu (podle systemizace z roku 1936) stačili stávající frekventanti Vysoké školy válečné. Ve III. ročníku A totiž studovalo 81 frekventantů, ve III. ročníku B 29 a v I. ročníku 35, což bylo dohromady 145 frekventantů. Přednosta 3. oddělení hlavního štábu na základě uvedených kalkulací doporučoval, aby prozatím se pokračovalo v řádném studiu na Vysoké škole válečné podle schválené učební dokumentace do doby, kdy bude známa definitivní organizace pomnichov-

ské armády a teprve na jejím základě bude potřebné řešit problém doplňování důstojníků generálního štábu.

Omezení výuky se pochopitelně týkalo i Vysoké školy válečné. Na druhý den po Benešově abdikaci nastoupila na Vysokou školu válečnou část pedagogického sboru v počtu 7 řádných a 9 externích učitelů, která měla zabezpečit výuku v novém školním roce. Ve školním roce 1938–39 se počítalo pouze s nástupem 3. ročníku, jehož posluchače určilo 5. oddělení hlavního štábu. Jednalo se o 25 důstojníků, z nichž jeden byl národnosti slovenské. Přitom 23 důstojníků bylo ze skupiny II. A (základní ročník 1936) a pouze 2 byli ze skupiny II. B (doplňující ročník 1937). V souvislosti se zahájením nového školního roku byl vydán důvěrný rozkaz velitele školy č. 42 z 3. listopadu 1938, který obsahoval seznam povolovaných posluchačů ke studiu a dále upřesňoval konkrétní otázky jejich přípravy. Pokud se jednalo o posluchače dalších, ke studiu nepovolovaných ročníků, bylo rozhodnuto, že „ostatní posluchači Vysoké školy válečné zde neuvedení, užstanou zatím ve svém původním přidělení a dokončí školení v příštích letech. Posluchači, kteří měli nastoupit do 1. ročníku této školy, povolání nebudou. Zahájení vyučování dne 14. listopadu, kdy se povolání posluchači hlásí u velitele Vysoké školy válečné.“ Rozkaz velitele školy dále obsahoval jmenovitý seznam učitelů, kteří měli zabezpečit řádnou výuku posluchačů nastupujícího 3. ročníku. Těžiště výuky bylo soustředěno na sborový stupeň. Vedle běžných předmětů se cílevědomě procvičovaly otázky bojové činnosti sboru v různých situacích. Některých speciálních zaměstnání se zároveň zúčastňovali i posluchači 3. ročníku Vysoké školy intendantské.

Za kuriozní záležitost lze považovat aktivity slovenské autonomní vlády týkající se proškolení důstojníků slovenské národnosti. K přednostovi 5. oddělení hlavního štábu se dostavil. února 1939 přednosta kabinetu vládního delegáta při MNO mjr. gšt. Štefan JURECH s požadavkem, aby mu byl poskytnut seznam stávajících vojenských škol a kurzů a těch, které hodlá MNO zřídít v průběhu roku 1939 (do září) s uvedením délky školení a počtu slovenských důstojníků. Zároveň zdůraznil, že se doslechl o zřízení střeleckého kurzu dělostřelectva v Olomouci (v rámci zdejšího dělostřeleckého učiliště) a tlumočil přání vládního delegáta Slovenské krajiny při MNO v Praze poslance Štefana HAŠŠIKA, aby ihned byli do tohoto kurzu povoláni pokud možno všichni nižší důstojníci slovenské národnosti za účelem co nejrychlejšího povýšení do hodnosti kapitánů a štábních kapitánů. Dále se zajímal o to, kdy a v jakém rozsahu bude aktivována Vojenská akademie v Hranicích. Bylo mu sděleno, že MNO nemá prozatím v úmyslu provádět školení nového důstojnického dorostu, ale uvažuje o postupném přeškolení nejmladších poručíků zbraní

(Pokračování na str. 12)

Pár vzpomínek na listopad 1989

V pátek 17. listopadu 1989 se sešli pražští studenti na Albertově, aby si připomněli protinacistický 17. listopad studentů v roce 1939. Pochod Prahou skončil jejich masakrem na Národní třídě. To se stalo roznětkou tzv. sametové revoluce, jejímž politickým orgánem se stalo tzv. Občanské fórum (OF) v čele s V. Havlem. Tehdejší ministr národní obrany gen. Václavík spjatý s konzervativci ve vedení KSČ, byl připraven k zásahu armádou (a i politické vedení VA v Brně – viz Dějiny VA v Brně 1951–2001 – kap. VI, zpracovanou doc. Dr. V. Vondráškem), ale tehdejší předseda komunistické vlády L. Adamec opakovaně OF ujišťoval, že souhlas k dalšímu použití ozbrojených složek nedá. A tak ani VA proti sametové revoluci nezasáhl – na rozdíl od zásahu v srpnu 1969 proti demonstrantům v Brně při I. výročí sovětské okupace 21. srpna.

Sametovou revoluci v Brně podpořili mj. tzv. Obrodisté – osmašedesátníci (bývalí vojáci a civilisté), činní v tzv. „pražském jaru“ a vyhození z místa a pronásledovaní za svůj nesouhlas se sovětskou okupací a s normalizací. Z tehdejšího dění uvedu jen tři své drobné vzpomínky.

První: V pondělí 20. 11. jsme se jako Obrodisté opět sešli ve sklepě domu V. Grulichy (pozdějšího soc. dem. ministra vnitra). Někteří z nás připravovali k vydání další číslo samizdatového časopisu Impuls, ostatní, tj. vůdčí představitel brněnské složky Obrody, bývalý děkan společensko vědní fakulty VA historik doc. PhDr. J. Domaňský a další, i já, jsme šli na první manifestaci na náměstí Svobody. Vmísili jsme se do proudu táhnoucího nahoru Kobližnou. Příslušníci Veřejné bezpečnosti nás nechťeli pustit, ale když lidé přibýlo, nevydrželi jejich tlak a ustoupili. To se opakovalo i v dalších přístupových ulicích. Např. u Jakuba museli odstranit dva napříč postavené esenbácké autobusy. Davy hřměly. A na náměstí Svobody se strhla bouře – opravdová bouře svobody... Vzpomínka druhá: V pondělí 27. 11. se konala generální stávka. Protože od roku 1969, po mém vyhazovu z VA, jsem pracoval ve Státní vědecké knihovně, odkud jsem šel v roce 1986 do důchodu, pochodoval jsem s knihovnou. Ozdobeni trikolorami jsme mj. volali „Podívej se, Gusto (Husáku), jak je nás tu husto!“ A zpívali jsme známou Lennonovu píseň o míru... Vzpomínka třetí: Snažil jsem se přispět svou troškou do „revolučního mlýna“. Bylo to několik přednášek na VA (o TGM apod.), na rekvalifikačním kursu stávajících pracovníků na bývalé Vojenské politické akademii v Bratislavě (o vztahu politiky a morálky), další přednášky i na civilní veřejnosti, články v tisku, ustavení členem redakční rady Sborníku VA – řada společenskovešednatd. Mnohem více se však do přestavby VA zapojili doc. Domaňský a doc. Kovář, učít na VA se vrátili např. historik PhDr. S. Chrastil, zbraňář prof. Ing. L. Popelínský, doc. Ing. V. Maryška na leteckou fakultu a jiní. Došlo i k naší rehabilitaci a k založení Vojenského sdružení rehabilitovaných.

plk. v. v. doc. PhDr. Jiří Sedlák, CSc.

Vojenské školství

(Pokračování ze str. 11)

s jednoletou vojenskou akademií v aplikačních kurzech. Mjr. gšt. Š. JURECH s uvedenými zámysly vyjádřil zásadní nesouhlas a vystoupil s návrhem, že je žádoucí, když ne tedy celkově, tak alespoň pro slovenské důstojníky, vytvořit vojenskou akademii, aby Slovensko mohlo svůj důstojnický sbor doplnit. Zároveň vyjádřil přání, aby se výcvik a školení v československé armádě prováděly se zřetelem a v duchu skutečného státoprávního postavení Slovenska. Hlavní štáb čs. armády zkoncipoval odpověď přednostovi vládního kabinetu vládního delegáta při MNO, kterou mu zaslal 4. února 1939 spolu se seznamem škol a kurzů zřízených po ukončení všeobecné mobilizace čs. armády ve školním roce 1938–39. (Např. v roce 1935 mezi přijatými posluchači Vysoké školy válečné bylo 10,5% Slováků, o rok později to byla 2,4%, v roce 1937 4,2% a roce 1938 v povolání 3. ročníku byl z 25 posluchačů pouze 1 Slovák.) V odpovědi hlavního štábu se dále zdůrazňovalo, že otázka výhradního povolání slovenských důstojníků, nebo jejich části do střeleckého kurzu v Olomouci, včetně povolání nových uchazečů do Vojenské akademie v Hranicích, je otázka zásadního rázu, jejíž rozhodování přísluší výhradně ministerstvu národní obrany. Poukazovalo se na

to, že výcvik a výchova ve vojenských školách se provádí podle platných vojenských řádů a předpisů, které platí společně a bez jakýchkoliv výjimek pro celou armádu Česko-Slovenska a není v nich nic co by se jakýmkoliv způsobem dotýkalo státoprávního postavení autonomního Slovenska. Na počátku ledna 1939 byla na MNO vytvořena zvláštní skupina, která měla za úkol vypracovat novou zešitěnou organizaci armády. Provedením přípravných prací byl pověřen hlavní štáb. Vycházelo se z toho, že nová předpokládaná organizace musí především umožnit plynulý přechod z mírového stavu na stav válečný.

Hlavní štáb v rámci předpokládané armádní reorganizace přijal závazné rozhodnutí o potřebě sloučit stávající vysoké vojenské školy pod jednu střechu. V budově bývalé pražské „kadetky“ měla být umístěna vedle Vysoké školy válečné a kurzu pro vyšší velitele i Vysoká intendantská škola, kurz pro velitele vojskových těles a oddílů a kurz branné výchovy. Uvedená zařízení měla být rozmístěna excentricky v několika budovách. Výhody sloučení pod jednu střechou byly jednoznačné, jednak z hlediska organizačního, výchovného, ale i úsporně finančního a korespondovaly s předpokládanou reor-

ganizací česko-slovenské armády. Hlavní štáb ve svém zdůvodnění operoval tím, že uvedená školská zařízení spolu bezprostředně souvisí a že je potřebné je soustředít do jednoho centra. Dosáhne se tím jednotného působení a výchovy na důstojníky generálního štábu, důstojníky intendantstva a frekventanty vyšších kurzů. Navrhovaným soustředěním do budovy bývalé „kadetky“ mělo dojít k výrazným úsporám materiálu. Hlavní štáb tak navázal na iniciativy z předcházejících let, kdy několikrát navrhoval a předkládal předsednictvu ministerské rady návrhy, aby nejvyšší školské instituce v československé armádě byly centrálně soustředěny do budovy bývalé „kadetky“. Předsednictvo ministerské rady reagující na poslední návrhy vojenské správy prostřednictvím dopisu z 9. prosince 1938 sdělilo, že civilní resorty, které měly v budově bývalé „kadetky“ nastěhovány své úřady (Nejvyšší účetní a kontrolní úřad a Nejvyšší správní soud) jsou proti navrhovanému řešení s tím, že není doposud jasné, jaké budou lokální potřeby centrálních úřadů civilní i vojenské správy vzhledem k provedeným územním změnám a nové organizaci pomnichovského státu. Zároveň bylo zdůrazněno, že pokud se zainteresované strany nedohodnou, bude celá záležitost dána na pořad jednání ministerské rady,

(Dokončení na str. 15)

SILVER B neodpovídá

historie čs. paraskupiny z Velké Británie v letech 2. světové války

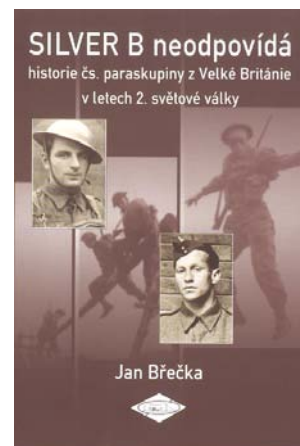
Na předvánočním trhu se objevuje zajímavá publikace odborného pracovníka historického oddělení Moravského zemského muzea v Brně PhDr. Jana Břečky pod názvem *SILVER B neodpovídá – historie československé paraskupiny z Velké Británie v letech 2. světové války*.

Nejen pamětníci znají osudy dvou československých parašutistů rtm. Jozefa Gabčíka a rtm. Jana Kubiše, vysazených v roce 1941 pod názvem ANTHROPOID, kteří měli za úkol zorganizovat a provést atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Někteří si možná vzpomenou i na tříčlennou skupinu SILVER A npor. Alfréda Bartoše, rtm. Josefa Valčíka a svob. Jiřího Potůčka, jejichž úkolem bylo navázání spojení s Vojenskou radiovou ústřednou v Anglii a zprostředkování kontaktů s domácím odbojem. Jen ale zasvěcení ví, že po rozhodnutí II. (zpravodajského) odboru Ministerstva národní obrany československé exilové vlády se letu zúčastnili i další dva parašutisté rtm. Jan Zemek a čet. Vladimír Škacha, jako skupina SILVER B. Jejich hlavním úkolem bylo předání radiostanice domácímu odboji. O významu této skupiny svědčí i fakt, že den před stanoveným odletem se šli v Londýně s přednostou II. odboru plk.gšt. Františkem Moravcem, který jim mimo jiné zdůraznil: „Úkol, který provádíte, je mimořádně důležitý. Nejste první, ani poslední, kteří tam jdete. Jste součástí akce, která má za úkol, aby spojení s domovem bylo za každou cenu udrženo. Je to otázka našeho života...“

Povel přišel nečekaně v neděli 28. prosince 1941, po měsíci stálého čekání ve speciálním výcvikovém středisku Výboru pro zvláštní operace na záměčku v Bellasis, vzdáleném 40 kilometrů jihovýchodně od Londýna. Důvodem zdržení byly nepřesné zprávy o situaci v domácí odbojové organizaci. Při přípravě a dalším odevzdávání vojenských věcí však došlo k události, která určila poválečné nazírání většiny autorů a historiků na hodnocení SILVERU B a změnila životní osudy obou parašutistů. Škpt.gšt. Jaroslav Šustr, z funkce prvního přednosty Zvláštní skupiny D při zpracování inkriminované části letového hlášení po vysazení skupin, popsal psychický stav Zemka a Škachy neodpovídajícím způsobem, založeným na slovním nepochopení odpovědi. Oba parašutisté jistě ani v nejmenším netušili, kolik nesnáží jim těchto několik vět v budoucnu přinese.

Kniha ve svém obsahu dokonale popisuje celou anabázi skupiny. Jednotlivé postavy, které jsou součástí přípravy, vlastního vysazení a následné činnosti v republice, podrobně přibližuje v odkazech. Zároveň popisuje okolnosti a příčiny nezdaru této výsadkové mise. V neposlední řadě chce připomenout desítky statečných přechovatelů a spolupracovníků z Brna, Nemochovic, Moravské Ostravy a dalších míst, kteří zahynuli na popravištích v nacistických koncentračních táborech. Tím se publikace stává významným historickým dokumentem a právem mu patří nezastupitelné místo v mapování dějin 2. světové války.

RECENZE

Po letech nezájmu, polovičních pravd a falešných soudů se poslední nezpracovaná československá paraskupina tzv. I. operační vlny (1941–42) z Velké Británie dočkala své monografie. O tom všem si můžete přečíst na 128 stranách, vytištěných na kvalitním křídovém papíru. Publikace je doplněna desítkami dobových a současných fotografií, z čehož některé nebyly zatím do dnešní doby nikde uveřejněny.

Knihu si můžete zakoupit v armé na „Soudní“.

Nakladatelství a vydavatelství Spolek přátel československého opevnění Brno, s.r.o., Glinkova 9, 623 00 Brno-Kohoutovice, e-mail: spolek-pratel-es@chello.cz, Edice Fakta, Brno 2004, 128 stran

pplk. Ing. Bohuslav Vlček, K-401

Ohlédnutí za kulturou

Hudba

V ohlédnutí za začátkem sezóny jako dominantní bod ční 39. mezinárodní hudební festival Moravský podzim. Jeho podtitulek zněl Země, odkud pocházíme, a jeho obsahem byla výročí skladatelů Roku české hudby 2004. Lze se vši zodpovědností hudebního kritika říct, že tak bohatý festival na špičková tělesa a exkluzivní zážitky léta nebyl a je otázka, kdy opět bude. Z hudebních těles jmenujme jen namátkou Vídeňskou filharmonii, která v Brně koncertovala naposled ve 30. letech 20. století. Letos s ní vystupovala dirigentská hvězda N. Harnoncourt. Česká filharmonie v Brně nekonzertuje příliš často. Dirigovala ji další hvězda Zdeněk Mácal. Z ruských těles další vzácný návštěvník Moskevská filharmonie a Čajkovského kvarteto. Neméně vzácným hostem byla Slovenská filharmonie a mohl bych se věnovat vrcholným hudebním zážitkům, ale přejdu na pole domácí. Brněnská filharmonie zahájila velmi kvalitní sezónu ať už se to týká Malého symfonického cyklu, Komorního cyklu či netradičního cyklu. Z Velkého symfonického cyklu uveďme lahůdku – Koncert pro smyčcové kvarteto a orchestr Bohuslava Martinů v podání Státní filharmonie Brno, Janáčková kvarteta za řízení Miši Dameva.

Dr. Vít Pospíšil

Soutěžní křížovka

Řešení křížovky z minulého čísla zní: „... opít do sousední vesnice.“
Výherci por. Martina Gabrielová a prap. Jan Ryšavý si mohou své výhry vyzvednout v redakci AL. Ceny poskytla Akademie O.P.S.
Úspěšným luštitelům blahopřejeme!
Tajenku z tohoto čísla zasílejte na adresu redakce Listy@unob.cz do 15. prosince 2004.

Pane vrchní, dejte mi velké a malé pivo. K tomu velkému chcete ještě malé? Proč? Tím malým si to velký ...

J A P E	JESTLIŽE sloven	2	BÝVALÁ VOJENSKÁ PRODEJNA	JEHLIČ-NAN	OZN ČES LETADEL	NEMOCNÝ ob.	X	HLUČNĚ NAŠLA-POVAT kniž	MUŽSKÉ JMÉNO	PARKY
TĚLO-VEDEC							SNÍŽENÝ TON			
ZESMĚŠ-NUJICI KRESBA							OBYVATEL RUSKA			
X	OZN MOBIL ZPRAV KRUH řidč				TYP AUTA ŠKODY					
SPZ OPAVA				ŘÍČKY	NÁŠ HO-KEJISTA					
CITOSL ODPORU			KLESAT						ŠPANĚL-SKÝ MALÍŘ	SVISLÁ JESKYNĚ
VÁBIT			K			POKYN				
VAŘENÉ MASO zdrob						SVATEBNÍ KVĚTINA				
OSN angl. zkr.			POPRUH nár				ROZTAVE-NÁ HMOTA			
SPZ KOLÍN			HILINIKOV Á				NĚMECKÝ FILOZOF			
X	SPZ ÚSTÍ n/L			POHÁDKOVÁ POSTAVA						
PŘIROZENÁ PRYSKY-ŘICE	PĚŘEJ kniž			MOČÁLY					SVOBODNÝ STATEK	KOCOUR nár.
HUBIČ-KOVATI					SOUHLAS ZNAČKA ASTATU					
MONGOL-SKÝ PAS-TEVEC						NÁPOR				
CHORVAT-SKÉ MĚSTO					PSOVITÁ ŠELMA	X vysl.		MEZ ORG PRÁCE angl zkr.		
					HANBA			OTEČ kniž		
										PULA

SLOVA Moudrých

Pokud máme hodnotit lidi podle práce, pak je každý kuň lepší než člověk.

M. Gorkij

Nedívej se na život ještě zamračeněji, než se život dívá na tebe.

G. Malkin

Snaha být hodným člověka opotřebovává.

M. Twain

Dvakrát měř, jednou řež - stejně se zmýlíš!

Neznámý autor

Nazýváme jasnými ty myšlenky, které jsou stejně kalné jako naše vlastní.

M. Proust

LEZECKÝ VÍCEBOJ DRUŽSTEV

Dne 5. října 2004 se uskutečnil na Univerzitě obrany v Brně 3. ročník lezeckého víceboje družstev na trenažéru Jakub, jehož pořadatelem byl Generální štáb AČR. Organizační stránku věci zajišťovala katedra tělesné výchovy a sportu Fakulty ekonomiky a managementu v Brně.

Jak již napovídá slovo víceboj, jednalo se o soutěž ve vybraných vojenských činnostech z oblasti vojenského lezení a výcviku na speciálním trenažéru Jakub. Jejich bezproblémové zvládnutí znamená v reálu i možnou záchranu lidských životů a zajištění bezpečnosti civilního obyvatelstva v krizových situacích. Patří mezi ně zejména zdatnost v lezení, jištění, slánění, traverzování, zvládnutí jednodlanových technik, schopnost zdolat šikmé stěny, balkóny či okna.

Samotný přebor byl zahájen ve 12 hodin nástupem soutěžících družstev, která pro zdárné dokončení byla nejprve seznámena se způsoby a technikami překonání stanovených překážek. Každé družstvo bylo vybaveno 50 m dynamickým lanem a členové družstva pak horolezeckým sedákem, přilbou, uzamykacími karabinami s pojistkou, slaňovací osmou a smyčcem.

Cíl soutěžících byl jednoznačný – překonat vytýčené překážky správným technickým provedením a dosáhnout svých stanovišť v co nejkratším časovém limitu. Jakýkoliv hrubý nedostatek byl rozhodčími přísně penalizován trestnými vteřinami.

Vlastní závod byl bezesporu velmi náročný nejen z pohledu soutěžících, ale i rozhodčích, kteří neustále bedlivě sledovali závodníky. Občas bylo zapotřebí jejich přísného zásahu při hrozícím nebezpečí ohrožení zdraví například samotným pádem.

Velmi zdatně si v těžkém závodě vedlo jediné družstvo žen z UO Brno – FEM (prap. Lucie Selingerová, prap. Jana Sedláčková a prap. Jana Maršálková), které nakonec s vypětím fyzic-

kých a psychických sil proběhlo za velkého aplausu cílovou čarou.

Díky bravurnímu zvládnutí všech přichystaných nástrah se na 1. místě umístili studenti z UO Brno – FEM. Prostřednictvím tohoto závodu si ověřili svoje lezecké zkušenosti načerpané nesčetnými hodinami těžkého tréninku, kterému se věnují převážně ve svém volném čase pod vedením zkušeného trenéra.

Těsně 2. místo patřilo neméně zkušeným vojákům z VÚ 1837 Chrudim. Ti teď mají před sebou jediný cíl – tento náročný závod příští rok vyhrát.

Pěkně 3. místo obsadili studenti z VO FTVS UK Praha.

Všichni závodníci byli na závěr za velkou námahu odměněni diplomem, poháry, věcnými cenami a uznalými pohledy přihlízejících diváků i samotných přísných rozhodčích.

1. místo - UO Brno - FEM (pprap. Radem Veselý, prap. Pavel Šaitl, pprap. Jaromír Hapla),

2. místo - VÚ 1837 Chrudim (rtm. Karel Halamka, nrtm. Milan Carva, nrtm. Petr Altman),

3. místo - VO FTVS UK (pprap. Petr Smutek, pprap. Lukáš Kyrych, pprap. Lukáš Brožík).

-DU-

Stříleli jsme za Univerzitu obrany

Radující se (zleva) prap. Marie UHROVÁ, prap. Ingrid PĚČKOVÁ, prap. Věra SÁBLOVÁ

22. října 2004 se konal ve Vojenském újezdu Hradiště 13. ročník mezinárodní střelecké soutěže „ZLATÝ LEV“. V prostoru pěší střelnice Plešivec se tato soutěž konala poprvé v historii poté, co střelnici v Dolním Žandově u Velké Hleďsebe armáda předala do civilních rukou.

Za účasti 237 tříletých družstev, z nichž 4 byla postavena z příslušníků UO, se nejlépe vedlo prap. Petru NEMEŠOVI (23-S-BC-ZM), který s nástřelem 92 bodů (pistole vz. 82, 25 metrů, ve stoje, mezinárodní pistolový terč) a 90 bodů (samopal vz. 58, 100 metrů, v kleče, terč Nekrytý ležící figura s kruhy) obsadil hezké 5. místo v kategorii Armád Evropy a 11. místo v celkovém pořadí.

Jak v prostředí poblíž Mariánských Lázní v minulosti, tak v novém prostoru poblíž Karlových Varů se vždy dobře dařilo zejména studentkám, ať už bývalé VVŠ PV tak VA. Možná lázeňské ovzduší svědčilo i v této soutěži prap. Věře SÁBLOVÉ (24-E-SRS), prap. Ingrid PĚČKOVÉ (24-S-MTI) a prap. Marii UHROVÉ (24-E-MZ), které jen pár dnů po vzniku dostaly UO do povědomí střelecké Evropy. I když tentokrát v soutěži jednotlivkyň nedosáhly na stupně vítězů, v soutěži družstev sesbíraly hned několik cen. Jako 3. se umístily ve střelbě z pistole, jako 2. skončily ve střelbě ze samopalu a v celkovém pořadí obsadily 1. místo. Podaly zodpovědný výkon a právem si zaslouží i naši pozornost.

Zájemce o kompletní výsledky uspokojí internetová adresa www.avzo-cheb.cz
Text a foto: mjr. Ing. Milan PETR

MĚSÍČNÍK

Univerzity obrany

E-mail:

listy@unob.cz
www.unob.cz

Vedoucí redaktorka: Ing. Ivana Zbubnová

Sídlo redakce:

Kounicova 65, 612 00 Brno

Redakční telefon:

redakce: 973 443 045

Fax: 973 442 160

Předseda redakční rady:

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Místopředseda redakční rady:

pplk. Miloš Dyčka

Měsíčník vydává Univerzita obrany

MK ČR E 15403

Měsíčník vydává VA Brno

MK ČR E 10124

Tiskne tiskárna Vydavatelská skupina UO

Redaktor: Ing. Vilém Lipold

Fotograf: Svatopluk Kouřil

Typografové: Marek Sobola

Ilona Rolcová

Nevyžádané rukopisy, kresby

a fotografie se nevracejí

Vojenské školství

(Dokončení ze str. 12)

kteřá přijme definitivní rozhodnutí. Hlavní štáb zpracoval memorandum pro ministra národní obrany, zdůvodňující navrhovaný postup, aby mohl věcně jednat se zainteresovanými MNO požádalo zainteresované resorty 13. prosince 1938 o uvolnění bývalé kadetní školy pro potřeby vojenské správy. Ministerstvo spravedlnosti ve shodě s prezidiem Nejvyššího správního soudu ve svém vyjádření z 23. listopadu 1939 označilo uvedené požadavky za krajně nevhodné. Situace se navíc komplikovala tím, že na jednání ministerské rady, které se konalo 25. ledna 1939, byl mimo stanovený program předložen návrh ministerstva veřejných prací (které s danou problematikou nemělo nic společného), aby vojenská správa vyklidila celou budovu „kadetky“ včetně Vysoké školy válečné, kterou mělo obsadit předstnictvo ministerské rady a do novostavby pro Nejvyšší kontrolní úřad na Letně nastěhovat ministerstvo spravedlnosti. Vláda republiky uvedený návrh schválila s výhradami, že bude zapotřebí dosáhnout dohody s resortem národní obrany. Na novou situaci, která znamenala vyhodit vojenské školství „na ulici“ bezprostředně reagoval hlavní štáb a zaslal věcná stanoviska ministru národní obrany pro jeho další jednání v ministerské radě. Argumentovalo se tím, že budova bývalé „kadetky“ není v žádném případě vhodná pro umístění předstnictva ministerské rady, neboť je plně uzpůsobena potřebám vojenského školství (učebny, sály, kabinety, ubytovací prostory, absence

ústředního topení a výtahů). V budově byl umístěn a školen 3. ročník Vysoké školy válečné a Vysoké intendantní školy a od počátku února 1939 se kalkulovalo se zahájením kurzů branné výchovy. Zároveň se předpokládalo, že v roce 1940 zahájí studium další ročníky obou vojenských vysokých škol a znovu budou zřízeny kurzy pro vyšší velitele a pro velitele vojskových těles a oddílů. Předpokládalo se, že potom bude nedostatek místností a vojenská správa bude nucena najmout si další prostory pro výuku, což bude spojeno s velkým nájemem. Hlavní štáb česko-slovenské armády v tomto období zpracoval řadu návrhů směřujících k tomu, aby celá budova „kadetky“ byla uvolněna vojenské správě. Několikrát žádal ministra národní obrany, aby se osobně zasadilo o revokování již vzpomínaného usnesení ministerské rady z 25. ledna 1939 a pokoušel se hledat optimální řešení.

Diskusi k uvedeným problémům nakonec definitivně uzavřel 14. a 15. března 1939, okupace českých zemí německou armádou a vytvoření Slovenského státu, definitivní rozpad československé státnosti.

doc. PhDr. Václav Vondrášek, CSc.,
K 109

CESTA JIŽNÍ A STŘEDNÍ ASIÍ – 8. díl

Přes Kunjerabský průsmyk do čínského Tashkurganu

Od osmi ráno čekáme před hotelem a škádlíme se tím, jestli pro nás opravdu z Natco přijedou. O půl deváté nás vyzvedává červená Toyota a odváží nás do prázdného dvora. Postupně přicházejí i další cestující, zatím pouze samí Pákistánci.

U budky s nápisem „Celní správa“ se začínají rojit celníci, vojáci a jiní ozbrojenci. Dva chlápci na šterkovou vrstvu vystylající dvorek staví jednoduchý stůl, židli a lavici. Nahání nás do fronty. Na lavici pokládá postupně každý cestující svá zavazadla a jiný uniformovaný muž se probírá jejich obsahem. A bere to dost povlivě. Tmavýma rukama celníka prochází i má plastová láhev s fernetem. Bez problému. Postarší důstojně vousatý celník na betonové rampě o kousek vedle je zmaten z našich pasů. Tři jsou zelené a jeden fialový. Snaží se rozpoznat, které jsou pravé a které falešné. Několik minut mu vysvětlujeme odkud jsme a kde máme vystavená čínská víza. Dáváme si pozor, aby dal razítko ke správnému pákistánskému vízu. Červené razítko s nápisem EXIT putuje záhy do pasu. Formálně jsme opustili Pákistán.

Plánovaný odjezd na devátou nevyjadá realně. V jednotlivých pětimístných Toyotách odjíždějí ve skupinách po osmi pákistánštích cestující. Zbýváme my, Brit a Holanďan. Konečně vyjíždíme. Údolí se kroutí podél řeky. Kolem se střídají skály a suťoviště, z který padá na silnici kamení. Náš řidič, lehce přikřčen, místo dopředu hypnotizuje zrakem svah po levé straně a mění rychlost tak, aby se vyhnul padajícímu kamení. Dostáváme jen jeden náraz do boku vozidla, který vydá hlasitý dunivý zvuk.

Silnice se kroutí a stoupá soutěskou. Po okrajích se objevují ostrůvky sněhu, sněhu přibývá, štíty nad námi jsou pokryté ledovcem se závěsemi sněhu a lavinovými svahy. Venku začíná být značně chladno.

Kolem pravého poledne dosahujeme Kunjerabského průsmyku (4800 m n.m.). Hranice je téměř opuštěná. Jen vysoký plot s ostnatým drátem a strážní budka svědčí o tom, že jsme právě překročili pákistánsko-čínskou hranici.

ČÍNA!

Všude kolem je sníh a silnice je pokrytá ledem. Pomalu sjíždíme dolů. Asi po deseti minutách zastavujeme u čínské celnice. Čínští vojáci v zelených výstavních uniformách nás vyhánějí z auta. Voják ozbrojený dlouhou pistolí nás žene do oplechované boudy, která má z jedné strany vchod a z druhé východ. „To je to místo, kam se jen chodí z jedné strany a zbytky těl se vynášejí druhou stranou,“ pokračuje dál Emil naladěný v legračním tónu. Uvnitř zrovna šacují jednoho Pákistánce. Nás pouštějí. Razítko do pasu nám ale nedali.

Z čínskou vojenskou eskortou pokračujeme dál po asfaltové silnici, zvolna klesající z hor. Sněhu ubývá a zůstává už jen na vrcholcích okolních hor.

Ve 14.30 hodin zastavujeme v nějakém městě. Jsme vyhnáni do okolní zimy, do chladné budovy imigračního úřadu. Fasujeme dva formuláře, vstupní formulář a zdravotní prohlášení. Sjednocujeme si data i průpovědky pro celníky o tom, že se jedeme jen podívat do Kashgaru a že se pak opět budeme vracet.

Ve frontě dojíždáme jablka – jinak by nám je zabavili. U přepážky zdravotní kontroly jeden po druhém odevzdáme formulář, ve kterém vehementně popíráme, že bychom byli nachlazení, měli rýmu či průjem. Postupně jsme stavěni před termometrem, který z obličejů snímá teplotu. Naštěstí procházíme všichni. Oficiálně jsme v Číně.

Pohraniční město Tashkurgan je nehostinné. Hotel je tu jen jeden. Socialistická budova s luxusně vypadající recepcí a vstupní halou vypadá na první pohled jako několikahvězdičkový hotel. Pokojík se čtyřmi postelemi na betonové podlaže je studený, nevlídný, ale vybavený černobílou televizí. Hrozný pohled. „Konečně bydlíme v tom správném švábovém hotelu,“ konstatuje Emil, ale sám dodává, že v téhle zimě žádný šváb nemůže přežít.

Vyrážíme do města na nějaké jídlo. U ojedinelého stánku prodávají něco jako čapati. Velkým plackám potřepeným nějakým kořením říkají „aknám“. I z jedné se dá slušně nasytit a stojí pouhý jeden jüan (4 Kč).

Zima nás nutí už vyhledat nějaké útočiště. Zastavujeme se v jedné jídelně. Dáváme si čaj na zahřátí a nudle s masovo-zeleninovou záplavkou ve velké misce. Vlastně je to jedno ze dvou servírovaných jídel. Zápas s hůlkami přitahuje zraky ostatních strávníků. Jídlo je nic moc.

V hotelu každý postupně prožíváme zvláštní systém hotelového WC. Hnusnou vykachličkovanou místnost nejde zamknout. Všichni tlačíme do dveří, abych zavřela aspoň tu petlici. Po velkém úsilí se mi to daří. V podlaže je strouha vedoucí

pod zeď někam dozadu. Zatímco konám potřebu, náhle a neočekávaně se strouha pode mnou plní vodou a mé dílo je odplaveno. Po dokončení hledám něco, čím bych způsobila opětovné odplavení. Nic nenacházím, ale během pár minut se odplavení opakuje. Je to asi nastaveno časovaně.

Zalézáme do spacáku. Čteme si z Lonely Planet China, půjčeného od britského kolegy. Z krátkého odstavce o Tibetu nám začíná být jasné, že cesta tam bude těžká, riskantní, strastiplná, drahá a možná i zcela nemožná. Uvidíme.

Z Tashkurganu přes jezero Karakul do Kashgaru

Ráno WC nesplachuje a strouha je naplněna hnědou břečkou. Autobus jede od hotelu, ale nevíme v kolik hodin. Prý v 7.30 hodin, na lístku je však 9.30, příčinou je asi náš zmatek v místním a pekingském času. Vyjíždíme před osmou. Autobus je poloprázdný. Mám na sobě 99 % svých svršků, čepici i rukavice, ale přesvědčivě teplo mi není. Projíždíme přes poustu kamenitou poušť. A najednou je zase kolem všude sníh, okna se mlží. Silnice se leskne námrazou a zmrzlým sněhem, sněhové jazyky lížou její okraje. V malých vesničkách přistupují místní. Cestou míváme stáda jaků a na sněhu prohánějících se velbloudů.

Kolem desáté přijíždíme k jezeru Karakul, jsme ve výšce 3700 m n.m. Hory hřebenu Pamíru kolem jezera dosahují výšky 7450 metrů. Opět sjíždíme do údolí. Objevuje se zezeň.

Kolem jedné odpoledne vyjíždíme do Kashgaru. Autobus na naše přání zastavuje u nejlacinějšího hotelu. Postel stojí 25 jüanů, zdá se nám to dost, ale jiná možnost není.

Slibovaná teplá voda neteče, odpad v umyvadle je ucpáný. Vyrážíme do města. Bez mapy hledáme cestu směrem k měšitě Id Kah. Cestou procházíme přes zeleninový trh. Je tu draho. V ulicích Starého města prodávají klobouky, nože, koberce, oplechované truhly. Celá atmosféra orientálního tržiště je nakumulována do několika málo uliček.

Přes staveniště dospíváme ke vchodu Id Kahovy mešity, jedné z největších starobylých mešit. Ve skutečnosti jako modelitěbní prostor slouží mnoho venkovních ploch, skrytých ve stínu vsudypřítomných stromů.

Stavujeme se na internet – 1 jüan za půl hodiny, dokupujeme zásoby v supermarketu na dlouhou cestu. Podle Emila pojedeme zakázanou cestou přes válečný Kašmír do Tibetu nejméně pět dní. Po tu dobu asi nebude možnost jídlo dokoupit.

MUDr. Jolana Müllerová